

Sygn. akt IV U 378/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **B. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia 26 września 2016 roku, znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 26 września 2016 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje **B. M.** prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 19 stycznia 2016r. do 25 lutego 2016r.

UZASADNIENIE

Powódka B. M. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 26 września 2016r roku, w części dotyczącej odmowy prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 19 stycznia 2016 roku do 25 lutego 2016 roku. W uzasadnieniu podniosła, że zdarzenie z dnia 19 stycznia 2016 roku było wypadkiem przy pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc że w zdarzeniu brak jest przyczyny zewnętrznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. M. zatrudniona jest w (...) Centrum Medycznym S.A. w P. jako pracownik gospodarczy.

W dniu 19 stycznia 2016 roku podczas wykonywania pracy polegającej na myciu podłogi, podczas zmiany pozycji ciała, doznała nagłego zachwiania równowagi, w wyniku którego gwałtownie uderzyła prawą ręką o ścianę, doznając stłuczenia palca piątego prawej dłoni i zerwania ścięgna mięśnia prostownika palca.

W protokole ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 27.01.2016 roku zespół powypadkowy stwierdził, że wypadek jakiemu uległa powódka jest wypadkiem przy pracy.

W okresie od 19 stycznia do 25 lutego 2016 roku powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Decyzją z dnia 26 września 2016 roku strona pozwana odmówiła powódce prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 19 stycznia do 25 lutego 2016 roku, wskazując że wypadek któremu powódka uległa w dniu 19 stycznia 2016 roku nie spełniał wymogów wypadku przy pracy z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu;

- zeznania powódki – e protokół z dnia 9.01.2017 r . k. 19.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z tytułu wypadku przy pracy przysługuje zasiłek chorobowy - dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy (art. 6 ust. 1 pkt. 1 powołanej ustawy). Zasiłek z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje niezależnie od okresu podlegania ubezpieczeniu i przysługuje od pierwszego dnia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową z zastrzeżeniem ust. 3 (art. 8 ust 1 i 2). Zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100% podstawy wymiaru (art. 9 ust. 1).

Do uznania zdarzenia za wypadek przy pracy niezbędne jest, aby wystąpiły kumulatywnie następujące przesłanki: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna wywołująca zdarzenie, skutek w postaci urazu oraz związek zdarzenia z pracą. Za podstawę odmowy powódce prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego strona pozwana przyjęła brak wystąpienia w zdarzeniu z dnia 19 stycznia 2016 roku przyczyny zewnętrznej.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w szczególności z protokołu powypadkowego wynika bezspornie, że wypadek jakiemu uległa powódka jest wypadkiem przy pracy.

Oceniając, czy do zdarzenia doszło na skutek przyczyny zewnętrznej wskazać należy, iż Sąd w całości podziela pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 11 lutego 1963r. (sygn. III PO 15/62- zasada prawna, OSNC 1963/10/215), zgodnie z którym „przyczyną sprawczą - zewnętrzną zdarzenia może być każdy czynnik zewnętrzny (tzn. nie wynikający z wewnętrznych właściwości człowieka), zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki. W tym znaczeniu przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, zwierzę, siły przyrody, lecz także czyn innego osobnika, a nawet praca i czynność samego poszkodowanego. Tak więc za przyczynę zewnętrzną należy uznać zarówno działanie maszyny uszkadzającej ciało, jak i uderzenie spadającego przedmiotu, podźwignięcie się pracownika, niezręczny ruch jego ręki powodujący uderzenie i jej uszkodzenie, jak wreszcie potknięcie się na gładkiej nawet powierzchni i złamanie nogi”.

Przyczyną zewnętrzną może być zatem nawet niefortunny odruch pracownika – jego nieskoordynowane poruszenie się powodujące potknięcie się i upadek nawet na gładkiej powierzchni. Wyłączenie przyczyny zewnętrznej przy wypadku pracownika w czasie i miejscu pracy może być uzasadnione tylko wtedy, gdyby istniały podstawy do ustalenia, że upadek, czy potknięcie się zostało spowodowane schorzeniem pracownika np. łączącym się ze skłonnością do omdleń lub zakłóceń równowagi (tak wyrok SN z dnia 16.06.1980r., III PR 33/80, Lex 14532).

W ocenie Sądu zdarzenie, jakiemu uległa w dniu 19 stycznia 2016 roku powódka było spowodowane tylko i wyłącznie przyczyną zewnętrzną. Za przyczynę zewnętrzną tego zdarzenia Sąd uznał nagły ruch podczas zmiany pozycji ciała prowadzący do zachwiania równowagi, w wyniku czego powódka uderzyła prawą ręką o ścianę, doznając urazu w postaci stłuczenia palca piątego prawej dłoni i zerwania ścięgna mięśnia prostownika palca.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.